

ת"פ 24918/09/15 - מדינת ישראל נגד קיפלמרים סמרה

בית משפט השלום בפתח תקווה

09 אוקטובר 2016

ת"פ 24918-09-15 מדינת ישראל נ' סמרה
לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
קיפלמרים סמרה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד שחר יערי ומור שקים

הנאשם וב"כ - עוה"ד אורנית מרום

מתורגמן - מר בחתה אפרים

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים בעבירות רכוש. באישום הראשון הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, בכך שביום 30.8.15 התפרץ לדירה בפתח תקווה, דרך חלון הדירה, נכנס לחדר השינה, נטל 300 דולר מתוך ארון בחדר וכן גנב 100 ₪ מתוך תיקה של בעלת הדירה. באישום השני הורשע בעבירות של ניסיון הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד, בכך שלמחרת היום ניסה להשיג גבול לדירה אחרת בפתח תקווה, על ידי כך שניסה לשבור את קיר הגבס מעל לדלת הדירה, וזאת במטרה לבצע גניבה ובעוד בעל הדירה ישן בתוכה.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם למעשים שביצע הנאשם. אני נכון בהקשר זה לאמץ את עתירת ההגנה ולראות במעשים משום אירוע אחד, לעניין קביעת המתחם, שכן מדובר במעשים שבוצעו בסמיכות זמנים ומתוך מה שנחזה להיות דחף עבריני אחד. מכל מקום, התפרצות לדירת מגוריו של אדם על מנת לגנוב מחפציו, פוגעת פגיעה קשה בערכים חברתיים מרכזיים. אין מדובר רק בצורך להגן על רכושו של אדם אלא גם בחובה להגן על פרטיותו ועל תחושת הביטחון האישי שלו. ראוי גם להזכיר את החשש לפגיעה גופנית, במקרים בהם מתקיים מפגש בין העבריין לבין הקורבן, תוך כדי ביצוע העבירה, ודי בהקשר זה להפנות לעובדה כי בעל הדירה נכח בה במהלך האירועים המפורטים באישום השני ומי יודע כיצד היה מסתים האירוע, אילו היה הנאשם מצליח להיכנס לאותה דירה ולממש את תוכניתו. על יסוד נתונים אלה נוהגים בתי המשפט, מזה שנים ארוכות, להשית בגין

מעשים מעין אלה עונשים מרתיעים, אשר כוללים דרך כלל מרכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה ולא דווקא לתקופה קצרה. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב במסגרת קביעת המתחם גם לנתונים הנוגעים למניע שעמד ביסוד ביצוע העבירות, והיפנתה בהקשר זה לתסקיר שירות המבחן אשר מעלה את האפשרות כי המעשים בוצעו לנוכח לחץ ותסכול במישור הכלכלי והרגשי, בו היה הנאשם נתון באותה עת, בשל מחלתה של אשתו והשלכותיה. ראוי יהיה להזכיר בהקשר זה כי על פי התסקיר, לצד הסבר אפשרי זה, מציין קצינת המבחן כי לא ניתן לשלול כי מעשיו של הנאשם בוצעו גם על רקע עמדות בעייתיות ביחס לדרכי התמודדות עם קשיים. כמו כן, ראוי לציין כי מתן משקל מכריע לשאלת המניע, עשויה לפגוע פגיעה קשה באינטרס הציבורי ובשיקול הגמול העומד ביסוד שיקולי הענישה, על פי תיקון 113, שכן מוטיבציות כלכליות כאלה ואחרות עומדות כמעט תמיד ביסוד ביצוע עבודות רכוש ואת מרבית המשקל יש לייחס לשיקולים אלה במסגרת גזירת הדין, בתוך המתחם, או בעת בחינת האפשרות לסטות מהמתחם משיקולי שיקום. מכל מקום, גם אם אייחס משקל מסוים למניעיו של הנאשם ולקשיים עימם נאלץ להתמודד באותה עת, כפי שניתן ללמוד גם מהמסמכים שהוצגו מטעמו וסומנו ע/1 וע/2, הרי שאת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לכלל המעשים שביצע, לא ניתן לטעמי להציב על תקופה קצרה מ-9 חודשי מאסר בפועל, בעוד הרף העליון עשוי להגיע לעונש מאסר בן שנתיים.

ב"כ הנאשם מבקשת לסטות לקולא מהמתחם משיקולי שיקום. היא נשענת במידה רבה על האמור בתסקירי שירות המבחן, אשר אף מבטאים את מכלול הנסיבות אשר אין קשורות בביצוע העבירה. מהתסקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר, שטרם מלאו לו 30, נשוי ואב לילדה בת 3, אשר אין לחובתו הרשעות קודמות. אציין כי מדובר במי שאינו תושב קבע בארץ, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שהן מתוארות בתסקיר אין פשוטות כלל ועיקר. מספר חודשים טרם ביצוע העבירות החלה אשת הנאשם לסבול מהפרעה עצבית הגורמת לשיתוק בשרירי הפנים ועל רקע זה נותר הוא כמפרנס יחיד במשפחה. כאמור, לטענת ההגנה זהו הרקע לביצוע העבירות. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם החזיר בדיעבד את סכומי הכסף שנגנבו למתלונן באישום הראשון. הוא הודה במיוחס לו באופן חלקי בלבד, ועל הפערים המשמעותיים בין גרסתו לבין האמור בכתב האישום, ניתן ללמוד מהמפורט בתסקיר. עם זאת, התרשם שירות המבחן מתחושות כנות של חרטה ובושה וכן כי הנאשם הורתע על ידי ההליך הפלילי. שירות המבחן התרשם כי במקרה זה נדרשת הצבת גבול ברורה וקונקרטית להתנהגותו של הנאשם, אך מאחר והטלת עונש מאסר בפועל עלול להביא לרגרסיה במצבו ובמצבה של המשפחה, ממליץ שירות המבחן להטיל עליו של"צ בהיקף נרחב של שעות.

איני יכול לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר יש בה משום סטייה קיצונית ממתחם העונש ההולם למעשים, וזאת ללא הצדקה של ממש. בנסיבות רגילות, בשים לב למתחמי הענישה שנקבעו ולנתוניו האישיים של הנאשם, היה מקום להשית עליו עונש אשר עולה במידת מה על הרף התחתון של המתחם, וזאת לנוכח המניפולטיביות המסוימת שנתגלתה בגרסאותיו והאפשרות הריאלית, לפיה ביצע המעשים לנוכח עמדות בעייתיות, בהם הוא מחזיק, עמדות אשר לא עברו הליך של עיבוד וטיפול. יחד עם זאת, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם קשות. כתב האישום תוקן לקולא והוא הודה, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו ושירות המבחן מתרשם כי הורתע. מכלול נתונים אלה יכול לאפשר השתת עונש המצוי ברף התחתון ממש של מתחם הענישה שנקבע, אך אין בו משום הצדקה לסטייה לקולא משיקולי שיקום כאלה ואחרים. מפאת המצב הכלכלי, לא אשית על הנאשם קנס כספי ואסתפק בהשתת פיצוי סמלי לזכות המתלונן באישום השני.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי 4 ימי מעצר קודמים.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

3. פיצוי למתלונן באישום השני, בסך 500 ₪. הפיצוי יקוזז מהפקדה בתיק המעצר ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.

העתק יועבר לשירות המבחן.

המזכירות תסרוק את המסמכים ע/1 עד ע/3.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ז, 09/10/2016 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע ענוש המאסר עד ליום 11.11.16.

הנאשם יתייצב למאסרו במועד הנ"ל בבית המעצר הדרים עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

כל התנאים המגבילים והערבויות הכספיות שלא קוזזו יעמדו בתוקף עד למועד כניסתו של הנאשם למאסר וישמשו להבטחת התייצבותו.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ז, 09/10/2016 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידידוריתסבג